

24 Н приступиша оученици те та го съвдихай говъреха: оучителю, оучителю, загинахме. Я Иисусъ стана и запрети на кѣтжатъ, и на кбра та вода: и престанаха, и вѣдешина.

25 Н рече ймъ: гдѣ ви є вѣрати; и, като се сѣ въ кѣтже, и говъреха по мяждыти: кой є пророкъ тобъ, шото заповѣдъва и на кѣтжица та и на води ти го садишати;

26 Н ѿкликахъ въ страна та Гадаринска, коѧто є ѿноадъ Галилея та.

27 Н като излѣзе на земля та срѣтна го мѣкъ човѣкъ ѿ граджъ, който имаше діаконъ ѿ многъ години, и въ дрѣхъ не се ѿблажеше, и въ кѫца не живѣеше по въ прѣкища та.

28 Н като видѣ Иисуса извѣка, и припадна на нозѣ ти мѣ, и съ голѣмъ гласъ рече: Ѣшо имашъ да прѣнишъ съ мене, Иисусе Сыне на Бѣа вышнаго: мѣлимъ ти се не дѣй мен мѫчи.

29 Защо то запонѣда на нечистиати дѣхъ да излѣзе ѿ човѣката ти: понѣже ѿ многъ години го прѣфашише, и въ жрѣзъ вѣриги, и клѣпи мѣ тѣрехъ на нозѣ ти, и въ рѣда го: а той скажуваше вѣриги

тежелѣзни, и гонешесе ѿ дѣя болатъ презъ пустыни те.

30 Я Иисусъ го попыта, и рече: какъ є името ти? и той рече: Легенъ: защо многъ діаволи вѣзоха въ него.

31 Н молеха го да имъ не запонѣда да издатъ въ вѣздана та, и ѿвѣзъ ѿнова.

32 Н вѣше таинъ етадо свинско големо коѧто пасеше въ гора та: и молеха го да имъ повелѣ да вѣзнатъ въ нихъ и повелѣ имъ.

33 Н излѣзоха діакони ти ѿ човѣката, и вѣзоха въ свинѣ ти: и пустисе етадо то по брегъ въ ѿзеро то, и издави се.

34 Я като видѣхъ свинѣ ти тока, циото къде покъниха: и ѿни доха та казаха въ граджъ и въ селѣ та.

35 Н човѣци ти излѣзоха да видатъ ѿнова ѿто, вѣде и да идойдоха при Иисуса и намериха човѣката извѣ когото вѣха излѣзли діакони ти, че кедеше ѿблеченъ и смѣсленъ при озовѣ ти Иисусови, и сїплаши хаде.

36 Я ѿнѣа ѿто, видѣхъ тока, казаха имъ, какво се избави вѣсно.

37 Н моли го си чкюо наредъ ѿ страна та Гадаринска да си ѿиде ѿ нихъ, защо то ги вѣше фанатъ големъ стрѣхъ: а той вѣзе